

סגוליה נפלהה לכל צרה וצוקה, ובפרט בזמן מגפה

לומר בראש חדש אחר שלוש התפלות

כתב בספר ה' פרי עין חיים (שער ר' ה' הנמה ו/orois פ' ו' זה לשונו)

מצأتي כתוב במכתבו קודש של הרב והאר"י הקדוש ז"ל במצרים, סגוליה נפלהה מכל צרה וצוקה, בפרט בזמן המגפה, שmonths הדין מותחנה, לומר בכל נ' חפילות ש' ר' ה' עליינו עד אין עוד, ישר והפק ז' פעמים ישר והפק יכו משמע ספרי תלמידיו כן, עלי' סדרו ר' הש' וא' יאמר אבנית' ז' קרא' שט' ז', ובפ' ב' יאמר גנ' יכ' ש', ובפ' ג' יאמר בט' ר' צת' ג' קרבטן' ע, ובפ' ד' יאמר גל' ז' קוכוצ'ת. (מצאי תחת השם, לפ' שהישוע תיקון עליינו, והפל ע' ז' חמוטה ירחו, גנד ז' קליפות, עי' ז' שמוטה דט' ב', שהם לשבר בח הקלפות ז' של ז' חמוטה) אה' ב' יאמר מומ' ז' נטה' ז' כתחילה' ש' שניין לדרכ' וכו', וסימן הרב, וידיע אני שהוא מקובל, ונגע לא יקרב באחריו, עכ' אל.

זה סידורו:

עלינו לשבח לאדון הכל. לחתת גדרה ליוצר בראשית. **שלא עשנו בגינוי הארץות.** ולא שמננו במשפחות הארץה. **שלא שם חילקנו בהם ונורלנו בכל המזנים.** שהם משתתחים להכל ויריק ומתרפלים אל אל לא ישיע. **ואנחנו בורעים ומשתתחים ומזדים לפניהם מלך מלך לפניהם הקדושים ברוך הוא.** שהוא נטה' שמים וווסד ארץ. **ומושב יקרנו בשמים ממעל.** ושבינת עוז בגבתי מרים. הוא אלקין. אין עוד. **אמת מלנגן.** אף זולתו. בבחוב בחרותנו. **וידעתה הימים והשנת אל לבך.** כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

עוד אין מתחת הארץ ועל ממעל בשמים האלקים הוא ה' כי לבך אל והשנת הימים וידעת בחרותו בבחוב זולתו אף מלנגן אמרת עוד אין אלקין הוא מרים בגבתי עוז ושבינת ממעל בשמים יקרנו ומושב הארץ וווסד שמים נטה' שהוא ברוך הקדושים מלכי מלך לפניהם מלכי ומזדים ומשתתחים בורעים ואנחנו יושע לא אל אל ומתרפלים ויריק להכל משתתחים שהם המזנים בכל ונורלנו בהם חילקנו שם שלא הארץה במשפחות שמננו ולא הארץות בגינוי עשנו שלא בראשית ליוצר גדרה לחתת הכל לאדון לשבח עליינו.

אה' ב' יאמר:

אנא בכמ' גדרת ימינו תחיר צורה: קבל רנת עמק שנבנו טהרנו נורא:

אה' ב' יאמר פעם כי עליינו ישר והפון נnil, ואה' ב' יאמר:

נא גבור הדורי יחויך בכתה שמרב:

אה' ב' יאמר פעם כי עליינו ישר והפון נnil, ואה' ב' יאמר:

ברכם, טהרם, רחמים, צדקה תמיד גמלים: חסין קדוש ברוב טוב נהי ערתך:

אה' ב' יאמר פעם ד' עליינו ישר והפון נnil, ואה' ב' יאמר:

יחיד גאה לעמך פנה זוברי קדרשתך: שעננתנו קבל ושם עתקתנו יודע תעלומות:

ואה' ב' יאמר על כן קונה:

על בן נקעה לך ה' אלקין לראות מהרה בתקיפות עז. (כיוון שיש שם תב' ח' ל' העביר גלוים מן הארץ. והאלקים ברות יברתו. לתקון עולם במלחמות שדי. וכל בני בשר יקרויו בשמך ליהונת אליך כל רשי ארין. ובירו זירען כל יושבי תבל. כי לך תברע כל ברגן. תשבע כל לשון. לפניך ה' אלקין יברען ויפלן. ולכבוד שמח יקר יהנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליות מהרה לעולם ועד. כי המלחמות שלך הוא ולעולמי עד המליך בקבוד. בבחוב בחרותך. ה' מלך לך לעולם ועד: ונאמר. ותיה ה' **מלך על כל הארץ. ביום זהה ה' אחד ושם אחד:**

ואה' ב' יאמר מומ' ז' מתהלים:

ז' **שגבון לדור אשר שר לה' על דברי בוש בן ימינו:** פ' ה' אלקי ב' חסיתי הושענני מבל רקי ומחילני: פ' פן יטרף באירה נפשי פקר ואין מציל: ת' ה' אלקי אם עשית זאת אם יש עול בכספי: ת' אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ט' ונדף אובי נפשי וישג וירם לאין ח'י וכבודי לעפר ישבן סלה: ט' קומה ה' באפק הנשא בעברות צוררי ווערה אליו משפט צוית: ט' נערת לאומים תפסובך ועלה למורים שיבחה: ט' ה' ידין עמים שפטני ה' באדקיך וכתמי עלי': ט' יגמר נא רע רשותים ותכוון צדיק ובחן לבות ובליות אלקים צדיק: ט' מגני על אלקים מושיע ישרי לב: ט' אלקים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: ט' אם לא ישוב חרבו ולמושך קשותך דרך ויבוננה: ט' ולן הבין כל מות חזיו לדלקים יפעל: ט' הנה יתבל און ודרה עמל וילד שקר: ט' בור בירה ויחפרה וינפל בשחת יפעל: ט' ישב עמל בראשו ועל קראקדו חמסו ירד: ט' אורה ה' באדקיך ואופרה שם ה' עליון:

"יודע אני שהוא מקובל, ונגע לא יקרב באחריו" (לשון הארץ ה' ז' ו'